

[Tastesen.]

75.000 unge fra at få indflydelse på det næste folketingsvalg?

Langkilde: Det er jo sjældent, at vi her i folketinget har en sikker viden om, hvad befolkningen ikke ønsker, men på dette felt gav folkeafstemningen den 24. juni 1969 klart udtryk for, at man ikke ville gå med til en sænkning af valgretsaldere til 18 år. Det er herefter logisk, at man fra regeringens side følger den linje, som også oprindeligt var lagt af regeringen, og stiller forslag om en sænkning af valgretsaldere til 20 år. Dette vil jo samtidig komme til at gælde for valg til de kommunale råd, til menighedsrådene og for valget på Færøerne til folketinget. Imidlertid er der behov for en særskilt ændring, for så vidt angår Grønland, og det er der jo også fremsat lovforslag om.

Vi kan fra det konservative folkepartis side tiltræde lovforslaget. Vi finder det rimeligt og naturligt, også fordi vi nu har gennemført en nedsættelse af myndighedsaldere, selv om der ikke nødvendigvis behøver at være sammenhæng mellem disse to aldersgrænser. Vi kan altså tilsige en velvillig behandling af lovforslaget og ønsker det gennemført.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvornår folkeafstemningen skal foregå, er det jo statsministeren, der bestemmer det i henhold til de gældende regler. Men jeg erindrer om, at vi havde en diskussion om dette sidste gang, vi behandlede valgretsaldere her, og da tror jeg nok, det var en ret udbredt opfattelse, at det ville være rigtigst at holde folkeafstemning sammen med en afstemning, som i øvrigt skulle foregå, altså nu sammen med folketingsvalget, for derved at sikre, at der møder så mange vælgere frem, at forslaget kan gennemføres. Det er erfaringsmæssigt vanskeligt at få tilstrækkeligt med vælgere frem, når det alene er en folkeafstemning, der står på dagsordenen, så jeg må da på forhånd sige, at vi finder, det er en fornuftig tanke at tage det almindelige folketingsvalg i forbindelse med afstemningen om valgretsaldere.

Kofoed: Den 6. juni 1969 blev der stillet ændringsforslag her i folketinget om at ændre den daværende regerings lovforslag om 20 års valgretsaldere til 18 års valgretsaldere,

og det blev jo, som hr. Tastesen udtrykte sig, vedtaget af et stort flertal i folketinget. Jeg vil hellere sige, at det blev vedtaget af et flertal i folketinget, men den 24. juni fik det jo den skæbne, at det blev forkastet af befolkningen. Det vil sige, at flertallet herinde ikke var i overensstemmelse med befolkningens ønsker desangående. Vi fik det resultat ud af det, som også ordførerne for regeringspartierne på daværende tidspunkt sagde, at der var en risiko for, at vi fik lov til at beholde 21 års valgretsaldere fremfor at få den 20 års valgretsaldere, som regeringen havde foreslået.

Vi er altså i øjeblikket i den situation, at vi har en 21 års valgretsaldere og en myndighedsaldere på 20 år. Nødvendigtvis behøver myndighedsaldere og valgretsaldere ikke at følges ad. Principielt må myndighedsaldere i hvert fald ikke være højere end valgretsaldere. I øjeblikket har vi altså en lavere myndighedsaldere end valgretsaldere, men sådan som lovforslaget nu ligger fra regeringens side, har vi udsigt til at få disse to lavaldere til at falde sammen, og det synes jeg er vigtigt. Jeg synes, det er udmærket, at vi dermed følger det, man stadfæstede i 1961, at valgrets- og myndighedsaldere skal følges ad, og jeg vil gentage, at efter min og ventres opfattelse kan man ikke have en lavere valgretsaldere end myndighedsaldere.

Jeg skal ikke nu komme ind på spørgsmålet, om man er moden eller ikke moden til at have valgret, når man er 18 eller 20 år. Den diskussion havde vi, sidst vi behandlede denne sag. Jeg vil bare konstatere, at lovgivningsmagten altså hermed fastsætter en lavalder på 20 år; da er man voksen nok til at deltage i folketingsvalg, og man er samtidig voksen nok til at deltage i de kommunale valg. Om man så er moden eller ikke moden, det er for så vidt i lovgivningsmæssig forstand ligegyldigt. Jeg tror heller ikke, det spiller så forfærdelig stor rolle for den politiske interesse, om man har valgret, når man er 20, eller når man er 18 år. Det vigtigste er, at man gør de unge opmærksom på, at når de er 20 år, så har de en ret, men samtidig også en forpligtelse til at deltage i det politiske liv, således at de kan være til gavn for folkestyret. Jeg synes også, jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at de, selv om de principielt fastholder deres